räägi meie siin ka mõdagi muud, kuid ütleme, et ta siis ilus kuueteistkümne aastane piiga oli, kui meie jutt algas. Aga tema isa Dr. Mets, see oli mees, kes oma haruldaste wiisíde ja kombede poolest ümberringis niisama tuttaw oli, kui tema tarkus ja teaduse armastamine ning wanawara korjamine. Dr. Mets oli Metsa talust pärit ning oli poisikena agar mees olnud ning kodust ära jooksnud. Jooksik poisike oli Tartus ühel wanaldasel proual nii meele pärast olnud, et ta tema kaswatamise oma hooleks wõtnud ja tema põgenemise asja mõisa herraga ära seletanud. Weike Mets õppis ja tudeeris ning tudeeris kui mees ja — tudeeritud meheks ta wiimaks saigi. Tema oli wanu keeli ja kunstide lugu tudeerinud ning sai wiimaks selles teaduses doktoriks. Ning niisugusena doktorina oli ta oma elu aeg teadusliste seltside ja kroonu kulu peal ümber reistnud ning museumite tarwis kokku wedanud ja ostnud ning otsinud, mis aga weel wõimalik olnud. Selle juures oli ta imelikuks wana wara sõbraks saanud. Kui ta mõne wana rahakese wõi ennemuistese pandlekese maast leidis, siis andis ta neile kümme korda suud. Tõi mõni talumees talle wana roostetanud nua terakese wõi mõõga pidemekese, siis langes Dr. Mets talle kaela ümber ja nuttis rõõmu pärast nagu laps. Kui ta mõnikord pahane ja pahur oli ning silma kulmud kortsu kiskus, siis ei julgenud ta kena tütar Marigi tema ligi tulla. Toodi talle aga siis mõni wana roostetanud ja ära pudenenud raudnael wõi nööp kätte, noh siis läks ta süda ja suu nagu lilli õis sooja wihma järele

lahti ning Dr. Mets ei leidnud sõnu küllalt toojale ja Marile ära seletada, kudas see hapnik end raua peale heitnud ja oxyd'i wõi rooste sünnitanud ning kudas see oxyd kui hirmus wana wara röövel juba mitu tuhat metallist kuju maa pealt ära häwitanud, kes oleks wõinud wana aja kultuurast määratu tähtsaid sõnumid tuua.

Dr. Mets oli juba wana mees ning sai head paiukest ning oli oma kodumaa linna elama asunud. Siin oli tema ainuke töö ükstigi jälle wana wara korjamine ja arendamine. Oli tall oma koguke jälle walmis, siis saatis ta tema kas Peeterburi wõi Tartu wõi ka mõne wälja maa museeumisse ja tema nime lueti arutihti suuremates Euroopa ajalehtedes. See wiimne ast ei olnud Dr. Mets'ile sugugi meelt wasta ja iseäranis weel sellepärast, et see tema tähtsust linna pesakese elanikude silmis märka tõstis, nii et need juba kaugelt mütst maha wõtsiwad, kui wana Mets tuli. Mets oli Mäe mõisa Jaaniga noorel põlwel seltsis karjas käinud ning mehed oliwad ikka weel tuttawad, sest see siis ka tuli, et Kaarel ja Mari tuttawad oliwad ning selle tutwuse pärast üksteist ka sagedamalt nägiwad, kui noorel mehel ja neiul seda just tarwis oleks olnud. Saame näha, mis sest wälja tuleb. — —

— — — — — — — — — — — — — —

Täna on Jaanipäewa õhtu käes. Oh sina armas, kallis, kaunis Jaanipäewa õhtu! Kelle süda ei hüppaks sind nimetates ja pühitsetes rõõmu pärast! Wanad raugud waatawad sinu peale mõteldes kaugele noore põlwe sisse tagasi ning näewad

Eesti rahwa Kasuline Kalender 1886, lk. 24